

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **Mgr. B. B.**, soudní exekutor
se sídlem T.
zastoupený Mgr. Tomášem Hrstkou, advokátem
se sídlem Pardubice, Teplého 2786

proti
žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**
se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16

o žalobě proti rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 15. 2. 2018, č. j. MSP-19/2016-SJL-ROZ/6,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým ministr spravedlnosti (dále jen „žalovaný“) podle § 152 odst. 5 ve spojení s § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) zamítl

rozklad žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2016, č. j. MSP-120/2016-OOJ-SO/6, o jmenování JUDr. Ing. M. Š. do Exekutorského úřadu Hradec Králové v obvodu Okresního soudu v Hradci Králové.

2. Důvodem zamítnutí rozkladu žalobce bylo zjištění žalovaného, že žalobce není účastníkem řízení o jmenování do exekutorského úřadu ve smyslu § 27 správního řádu.

II. Obsah žaloby

3. V podané žalobě žalobce namítal, že žalovaný nesprávně posoudil povahu prvostupňového rozhodnutí, rozhodnutí Prezidia Exekutorské komory (dále jen „prezidium“) a též povahu správních procesů, které bezprostředně předcházely jmenování JUDr. Ing. M. Š. do exekutorského úřadu. Tvrdil, že napadeným rozhodnutím bylo zasaženo do jeho práv a povinností.
4. Dále odkázal na napadené rozhodnutí, ve kterém žalovaný rozlišoval 3 fáze procesu (rozhodnutí), které předcházejí jmenování exekutora. První rozhodnutí je výsledkem činnosti výběrové komise a je zachyceno v protokolu o průběhu jednání a o rozhodnutích přijatých při slyšení ve smyslu § 11 stavovského předpisu Exekutorské komory ČR č. 4/2013 Věstníku, kterým se stanoví postup při vyhlásování a organizaci výběrového řízení (dále jen „stavovský předpis“). Žalobce přisvědčil žalovanému, že toto rozhodnutí není rozhodnutím podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s.ř.s.“).
5. Druhým rozhodnutím je usnesení prezidia, kterým byl podle § 10 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád, (dále jen „exekuční řád“) vyhlášen výsledek výběrového řízení. Žalobce nesouhlasil se žalovaným, že se jedná o rozhodnutí podle § 65 s.ř.s., neboť Městský soud v Praze usnesením ze dne 19. 5. 2016, č. j. 5 A 48/2016-24, žalobu žalobce proti tomuto rozhodnutí (rozhodnutí č. 7/16/P12) odmítl.
6. Třetím rozhodnutím je rozhodnutí žalovaného o jmenování do exekutorského úřadu. Žalobce (na rozdíl od žalovaného) toto rozhodnutí považoval za rozhodnutí podle § 65 s.ř.s., přičemž poukázal na to, že v žádné dřívější fázi nebylo vydáno rozhodnutí správního orgánu, proti kterému by bylo žalobci umožněno kvalifikovaně se bránit. Uvedl, že žalovaný má fungovat v celém procesu jmenování jako garant zákonnosti, pročez to musí být právě žalovaný, kdo definitivně určí, zda má být vybraný uchazeč jmenován či zda je na místě výběrové řízení zopakovat. Žalovaný pak disponuje veškerou dokumentací týkající se výběrového řízení. Teprve rozhodnutím žalovaného je pak založeno právo vybraného uchazeče vykonávat funkci exekutora v rámci daného exekutorského úřadu. Rozhodnutí žalovaného je pak poslední v řadě, kterým je ukončen celý proces (či komplex procesů) jmenování.
7. Správnost závěru dle žalobce dokládá rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2004, č. j. 2 As 19/2004-92, a rovněž usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2014, č. j. 6 As 68/2012-47.
8. Tvrdil, že napadeným rozhodnutím bylo přímo zasaženo do sféry jeho práv a povinností, respektive jím byl zkrácen na svých právech na přístup k voleným a jiným veřejným funkcím a na spravedlivý proces. Negativní zásah do právní sféry (dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002-42) žalobce spatřoval ve znemožnění přístupu k tzv. jiné veřejné funkci dle čl. 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2006, sp. zn. 4 Aps 3/2005 a ze dne 11. 12. 2015, č. j. 6 As 226/2014-29).

9. Nezákonnost napadeného rozhodnutí pak žalobce spatřoval v tom, že se žalovaný nezabýval tvrzeními žalobce uvedenými v rozkladu, a to v rozporu s usnesením Městského soudu v Praze.

III. Vyjádření k podané žalobě a související vyjádření

10. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
11. Žalovaný nesouhlasil s názorem, že napadeným rozhodnutím bylo zasaženo do právní sféry žalobce, protože nesprávně posoudil jednotlivé fáze procesu jmenování do exekutorského úřadu. Žalobce nebyl osobou, která byla Exekutorskou komorou, resp. prezidiem navržena ke jmenování do exekutorského úřadu, a nemohl být žalovaným jmenován. Žalovaný tak měl za to, že o veřejném subjektivním právu žalobce bylo rozhodováno již ve fázi výběrového řízení před Exekutorskou komorou, a žalobce tedy nebyl účastníkem řízení o jmenování do exekutorského úřadu.
12. Tvrdil, že je to Exekutorská komora, jakožto samosprávná organizace, která podle § 10 exekučního řádu vyhlašuje a organizuje výběrové řízení na obsazení exekutorského úřadu a odpovídá za řádnost a zákonnost celého výběrového procesu.
13. Jmenování do exekutorského úřadu je správním řízením ve smyslu § 9 správního řádu, neboť jeho účelem je vydání rozhodnutí o jmenování do exekutorského úřadu, tedy vydání rozhodnutí, jímž se v určité věci zakládají práva a povinnosti jmenovitě určené osoby. Tato skutečnost sama o sobě neimplikuje, že žalobce byl aktivně legitimován k podání rozkladu proti napadenému rozhodnutí, protože podle § 81 odst. 1 správního řádu platí, že odvolání proti rozhodnutí může podat pouze účastník ve smyslu § 27 správního řádu, pokud zákon nestanoví jinak.
14. Návrhem Exekutorské komory podle § 10 odst. 1 exekučního řádu a § 15 stavovského předpisu je žalovaný podle § 8 písm. a) exekučního řádu vázán v tom smyslu, že nemůže jmenovat exekutorem jinou, než právě Exekutorskou komorou navrženou osobu. Uvedené dle žalovaného neznamená, že je žalovaný vždy povinen Exekutorskou komorou navrženého kandidáta jmenovat, zejména nesplňuje-li zákonné předpoklady pro výkon exekutorského úřadu. V posuzovaném případě ovšem navržená osoba všechny předpoklady pro výkon exekutorského úřadu nesporně splňovala. Pro její jmenování byly splněny veškeré zákonné podmínky, tedy Exekutorskou komorou bylo uskutečněno výběrové řízení podle § 10 odst. 2 exekučního řádu v souladu s příslušným stavovským předpisem, dále byl Exekutorskou komorou podán řádný návrh na jmenování exekutora ve lhůtě jednoho měsíce od ukončení výběrového řízení podle § 10 odst. 1 exekučního řádu, navržená osoba splňovala podmínky podle § 9 exekučního řádu a složila slib do rukou žalovaného v souladu s § 11 odst. 1 exekučního řádu.
15. Vzhledem k tomu, že v posuzovaném případě žalobce nebyl osobou, která byla Exekutorskou komorou, respektive prezidiem navržena ke jmenování do exekutorského úřadu, nemohl být žalovaným jmenován. Z tohoto důvodu v řízení o jmenování do exekutorského úřadu nebylo a ani nemohlo být rozhodováno o jeho právech a povinnostech ve smyslu § 27 správního řádu.
16. Z výše uvedeného tak dle žalovaného vyplývá, že o veřejném subjektivním právu žalobce bylo rozhodováno ve fázi výběrového řízení před Exekutorskou komorou, neboť právě v této fázi, kdy prezidium rozhodlo podle § 14 odst. 1 stavovského předpisu a

nenavrhlo žalobce žalovanému ke jmenování podle § 15 odst. 1 stavovského předpisu, byl z rozhodovacího procesu vyřazen.

17. Dle žalovaného výběrové řízení před Exekuční komorou netvoří s řízením o jmenování do exekutorského úřadu jeden celek neboť:
 1. k vyhlášení výběrového řízení, jeho organizaci a řízení průběhu je příslušná pouze Exekutorská komora jakožto samosprávná stavovská organizace exekutorů. V řízení o jmenování do exekutorského úřadu je příslušným orgánem žalovaný.
 2. Předmětem výběrového řízení je výběr nejvhodnějšího uchazeče ze všech účastníků výběrového řízení. Naproti tomu předmětem řízení o jmenování do exekutorského úřadu je konečné ověření, zda Exekutorskou komorou vybraný a navržený uchazeč splňuje zákonné předpoklady pro výkon exekutorské činnosti.
 3. Řízení o jmenování do exekutorského úřadu může být zahájeno až po skončení výběrového řízení pořádaného Exekutorskou komorou, resp. po doručení návrhu prezidia na jmenování do uvolněného exekutorského úřadu žalovanému. Návrhem Exekutorské komory je žalovaný podle § 8 písm. a) exekučního řádu vázán v tom smyslu, že nemůže jmenovat exekutorem jinou než právě Exekutorskou komorou navrženou osobu.
18. Z těchto důvodů skutečnost, že žalobce je účastníkem výběrového řízení před Exekutorskou komorou neimplikuje, že je dotčen rozhodnutím o jmenování do exekutorského úřadu, tudíž že je účastníkem tohoto řízení podle § 27 správního řádu.
19. Výše uvedený závěr dle žalovaného potvrzuje logika celého procesu a jeho hospodárnost. Celý rozhodovací proces je záměrně sestaven ze dvou na sebe navazujících, ale samostatných a nezávislých částí, tj. výběrového řízení před komorou a následného řízení o jmenování do exekutorského úřadu vedeném žalovaným. Rozdělení obou částí odpovídá dělbě kompetencí mezi samosprávu, která ze svého středu vybírá nejvhodnějšího kandidáta, a státní správu, která ověřuje, zda tento kandidát splňuje podmínky kladené na něj zákonem pro výkon úřadu, který je spojen s vykonáváním státní moci. Přiznáním aktivní legitimace žalobce k podání rozkladu proti rozhodnutí o jmenování do exekutorského úřadu by došlo v rozporu se smyslem příslušné právní úpravy ke splnutí těchto dvou částí procesu a tím k narušení dělby kompetencí mezi samosprávu a státní správu.
20. Uzavřel, že vzhledem k tomu, že žalobce nebyl účastníkem řízení o jmenování do exekutorského úřadu ve smyslu § 27 správního řádu, vydal rozhodnutí o zamítnutí rozkladu jako nepřípustného podle § 92 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu bez meritorního přezkumu rozkladu, neboť žalobci nesvědčila aktivní legitimace k jeho podání. Zdůraznil, že v posuzovaném případě žalobci nebyla odňata právní ochrana, neboť tento mohl podat a podal správní žalobu podle § 65 s.r.s. proti usnesení prezidia a posléze mohl podat kasační stížnost proti usnesení o odmítnutí Městského soudu v Praze. Skutečnost, že této možnosti žalobce nevyužil, nemá za následek odepření spravedlnosti ani neznamená popření principů, na kterých stojí právní stát.
21. V replice ze dne 7. 10. 2018 žalobce k vyjádření žalovaného zejména poukázal na to, že prezidium nemá dle exekučního řádu, ani dle stavovských předpisů schopnost zasáhnout

do sféry veřejného subjektivního práva účastníků výběrového řízení, neboť toto bez možnosti přezkumu postupu výběrové komise při hodnocení jednotlivých uchazečů, pouze osvědčuje již úředně známou skutečnost, jíž je výsledek výběrového řízení provedený výběrovou komisí. K tomu žalobce odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 11. 2017, č. j. 10 Ads 316/2016-50. Žalobce tak setrval na svém tvrzení, že usnesení prezidia není rozhodnutím podle § 65 s.ř.s., neboť se jedná pouze o sdělení výsledků práce výběrové komise, do něhož prezidium není s to ingerovat (viz usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2016, č. j. 5 A 48/2016-24).

22. Dále s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2008, č. j. 4 Ans 9/2007-197 uvedl, že jestliže výběrové řízení bylo stíženo vadou způsobující nezákonnost výsledku, měl žalovaný povinnost uchazeče navrženého ke jmenování nejmenovat.
23. Závěrem poukázal na rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 15. 8. 2018, č. j. 5 A 80/2016-26, ve kterém tento soud konstatoval, že „rozhodnutí ministra spravedlnosti o jmenování jiného uchazeče do exekutorského úřadu je rozhodnutím správního orgánu, kterým mohlo být dotčeno veřejné subjektivní právo žalobce na přístup k voleným a jiným veřejným funkcím, jež je garantováno článkem 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Po vydání tohoto rozhodnutí je zcela zřejmé, že úřad soudního exekutora, o který se ve výběrovém řízení ucházel, žalobce nezíská“.
24. V duplice ze dne 3. 12. 2018 žalovaný poukázal na to, že usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2016 a ze dne 15. 8. 2018 nejsou souladná, a měl za to, že z nich nevyplývá, že by žalobce byl účastníkem řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí o jmenování. Dále žalovaný setrval na tvrzení, že k zásahu do práv žalobce došlo usnesením prezidia, nikoliv rozhodnutím o jmenování.
25. V triplice ze dne 28. 2. 2019 měl žalobce za to, že paralely žalovaného jsou nepřiléhavé.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

26. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
27. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.
28. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
 - Podle § 1 odst. 2 správního řádu tento zákon nebo jeho jednotlivá ustanovení se použijí, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup.
 - Podle § 2 odst. 3 správního řádu správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká (dále jen "dotčené osoby"), a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.
 - Podle § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu účastníky řízení (dále jen "účastník") jsou v řízení o žádosti žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu.

- Podle § 27 odst. 2 správního řádu účastníky jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.
- Podle § 10 odst. 1 exekučního řádu exekutora jmenuje do exekutorského úřadu ministr na návrh Komory do 1 měsíce od doručení návrhu Komory na jmenování exekutora, a to do sídla v obvodu okresního soudu. Návrh na jmenování exekutora podává na základě výběrového řízení Komora do 1 měsíce od ukončení výběrového řízení. Výběrové řízení je ukončeno vydáním rozhodnutí prezidia Komory o tom, který uchazeč se ve výběrovém řízení umístil na prvním místě nebo kteří uchazeči uspěli tak, že splňují předpoklady na jejich jmenování.
- Podle § 111 odst. 6 písm. g) exekučního řádu prezidium vyhláší a organizuje výběrové řízení podle § 10 a jmenuje členy výběrové komise.
- Podle § 15 odst. 1 stavovského předpisu prezidium vydá do 30 dnů od převzetí protokolu, příloh a další dokumentace dle § 13 odst. 5 rozhodnutí o tom, který účastník ve výběrovém řízení uspěl tak, že splňuje předpoklady pro jmenování soudním exekutorem a dosáhl nejvyššího počtu bodů dle § 12. Vydáním tohoto rozhodnutí, jeho doručením účastníkům a zveřejněním na webových stránkách Komory je výběrové řízení ukončeno.
- Podle § 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod občané mají za rovných podmínek přístup k voleným a jiným veřejným funkcím.

29. Soud o podané žalobě uvažil následovně:

30. Dle názoru soudu v rámci procesu obsazení exekutorského úřadu lze rozlišit dvě odlišná a zcela samostatná řízení, a to výběrové řízení a řízení o návrhu na jmenování. Výběrové řízení je dle soudu výlučně svěřeno do rukou Exekutorské komory. Uvedené vyplývá z § 10 odst. 1 ve spojení s § 111 odst. 6 písm. g) exekutorského řádu, ve kterých zákonodárce výslovně pověřil Exekutorskou komoru organizací výběrových řízení, a za tímto účelem v § 110 odst. 7 písm. j) exekučního řádu zmocnil Sněm Exekutorské komory ke stanovení postupu, tj. vydání stavovského předpisu. Protože pak exekuční řád nevyloučil subsidiární použití správního řádu, je na výběrové řízení nutno nahlížet jako na řízení o výběru žádosti podle § 146 správního řádu, jehož specifika, která nejsou upravena ve správním řádu, jsou obsažena ve stavovském předpise. Cílem výběrového řízení je vyhledat nejvhodnějšího kandidáta na exekutorský úřad. Výběrové řízení je zahájeno vyhlášením výběrového řízení (§ 146 odst. 2 správního řádu) a zahrnuje podle § 3 stavovského předpisu posouzení přihlášky a ekonomického plánu zajištění chodu exekutorského úřadu, psychologicko-diagnostické vyšetření a slyšení před komisí. Komise je dle § 7 stavovského předpisu složena ze 6 členů jmenovaných prezidiem, přičemž 2 členové jsou jmenováni z řad exekutorů, 2 členové jsou jmenováni z řad soudců na návrh předsedy krajského soudu, v jehož obvodu se nachází okresní soud, do jehož obvodu by měl být exekutor jmenován, a 2 členové jsou jmenováni na návrh žalovaného z řad zaměstnanců Ministerstva spravedlnosti. Členové komise, respektive účastníci výběrového řízení jsou povinni sdělit, respektive mohou uplatnit dle § 8 stavovského předpisu podjatost členů komise. Postup při přezkoumání přihlášky je upraven v § 9 stavovského předpisu. V oddílu třetím, konkrétně § 10 a násl. stavovského předpisu je upraveno jednání komise, včetně slyšení (§ 11), hodnocení účastníků (§ 12), protokol o průběhu výběrového řízení (§ 13) a ukončení výběrového řízení (§ 14). Podle § 10 odst. 1 věty 3 exekučního řádu ve spojení s § 14 odst. 1 věty druhé stavovského předpisu je výběrové řízení ukončeno vydáním rozhodnutí o tom,

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

který účastník řízení ve výběrovém řízení uspěl, respektive kteří uchazeči uspěli tak, že splňují předpoklady na jejich jmenování, jeho doručení a zveřejnění na webových stránkách Exekutorské komory. Na základě výše uvedeného má soud za to, že za vyhlášení a organizaci výběrového řízení, včetně rozhodnutí prezidia o výběru je odpovědná výlučně Exekutorská komora.

31. Druhé řízení, respektive řízení o návrhu na jmenování je řízením o žádosti podle § 44 a násl. správního řádu. Cílem tohoto řízení je ustanovení exekutora do exekutorského úřadu. Toto řízení je zahájeno podáním návrhu prezidia na jmenování exekutora (viz § 10 odst. 1 věta první exekučního řádu) k Ministerstvu spravedlnosti. Návrh je povinný podle § 10 odst. 1 věta první exekučního řádu ve spojení s § 15 odst. 1 stavovského předpisu podat prezidium do jednoho měsíce od ukončení výběrového řízení, přičemž prezidium může být ke jmenování navržen pouze účastník, o němž prezidium rozhodlo dle § 14 odst. 1 stavovského předpisu, tj. účastník, který ve výběrovém řízení uspěl. Řízení o návrhu na jmenování provádí postupem upraveným v části druhé správního řádu Ministerstvo spravedlnosti, které je za toto řízení i odpovědné. Řízení o návrhu je ukončeno rozhodnutím o jmenování exekutora.
32. V projednávaném případě je předmětem soudního přezkumu rozhodnutí o jmenování exekutora, tj. výsledek v pořadí druhého řízení. Pouze tímto rozhodnutím, respektive souladem tohoto rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, se zákonem je soud oprávněn se v projednávaném případě zabývat. Námitky žalobce, podle kterých usnesení prezidia není rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s.ř.s., případně jakým úkonem bylo zasaženo do práv žalobce se k předmětu řízení v projednávaném případě neváží, a soud proto nepovažoval za nutné se k nim podrobněji vyjadřovat.
33. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že rozhodnutí žalovaného o jmenování exekutora na uvolněný exekutorský úřad je rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s.ř.s., které podléhá soudnímu přezkumu správních soudů podle s.ř.s. Protože soud nepovažoval za sporný charakter rozhodnutí o jmenování exekutora, nezabýval se dále podmínkami, které musí obecně správní rozhodnutí splňovat, aby podle § 65 s.ř.s. podléhalo soudnímu přezkumu. Podstatou sporu mezi účastníky řízení je otázka, zda neúspěšný účastník výběrového řízení vyhlášeného Exekutorskou komorou je či není účastníkem řízení o návrhu Exekutorské komory na jmenování exekutora, které je vedeno žalovaným, a tedy zda tomuto účastníku náleží právo podat rozklad proti rozhodnutí o jmenování exekutora.
34. Ze správního spisu předloženého žalovaným vyplynulo, že prezidium podalo podle § 15 odst. 1 stavovského předpisu na základě výsledků výběrového řízení dne 17. 2. 2016, návrh na jmenování soudního exekutora JUDr. Ing. M. Š. do uvolněného exekutorského úřadu Hradec Králové. K podanému návrhu bylo přiloženo usnesení č. j. 7/16/P12, kterým prezidium rozhodlo podle § 14 odst. 1 stavovského předpisu, že JUDr. Ing. M. Š. dosáhl ve výběrovém řízení na obsazení uvolněného exekutorského úřadu nejvyšší počet bodů (celkový počet bodů 98: ze 120 možných), čímž ve výběrovém řízení uspěl a splňuje předpoklady pro jmenování soudním exekutorem do daného exekutorského úřadu. Dále byl k návrhu přiložen protokol o průběhu výběrového řízení na obsazení uvolněného exekutorského úřadu v sídle Okresního soudu v Hradci Králové a dokumenty prokazující osobní a profesní způsobilost JUDr. Ing. M. Š. k výkonu soudního exekutora.
35. Exekuční řád účastenství v řízení o návrhu na jmenování exekutora nikterak neupravuje. S ohledem na výše uvedené je podle § 1 odst. 2 správního řádu nutno subsidiárně použít

právní úpravu účastenství obsaženou v § 27 správního řádu. Řízení o návrhu na jmenování exekutora je podle § 10 odst. 1 exekučního řádu a § 15 odst. 1 stavovského předpisu řízení o žádosti (viz výše). Účastníky tohoto řízení jsou podle § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu navrhovatel, tj. Exekutorská komora, a dále osoby, které podle § 27 odst. 2 správního řádu mohou být přímo dotčeny na svých právech a povinnostech. V kontextu nastíněné právní úpravy přichází v úvahu postavení žalobce jakou účastníka řízení výlučně podle § 27 odst. 2 správního řádu, podle kterého jsou účastníky řízení též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech. S ohledem na uvedené žalobci bude náležet postavení účastníka řízení pouze za předpokladu, že může být přímo dotčen rozhodnutím ve svých právech a povinnostech.

36. Dle názoru soudu právní sféra žalobce nemohla být v průběhu řízení o návrhu prezidia na jmenování exekutora přímo dotčena, neboť v tomto řízení se primárně jednalo o právu úspěšného účastníka výběrového řízení. Žalobce se podáním přihlášky sice stal účastníkem výběrového řízení, týkající se uvolnění exekutorského úřadu, avšak jako neúspěšnému účastníku výběrového řízení žalobci nevznikl nárok na to být jmenován na uvolnění exekutorský úřad. Právě tento nárok je pro posouzení účastenství na řízení ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu rozhodný. Nárok na jmenování exekutorem náleží výlučně úspěšnému účastníkovi výběrového řízení.
37. Soud přisvědčuje žalobci, že výkon exekutora je jinou veřejnou funkcí. S ohledem na skutečnost, že žalobce měl možnost se o tuto funkci ucházet, což ostatně učinil, když se do výběrového řízení přihlásil, nebylo a ani nemohlo být zasaženo do jeho práva podle čl. 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.
38. Dále soud uvádí, že z § 10 odst. 1 exekučního řádu vyplývá, že žalovaný je návrhem prezidia na jmenování exekutora na uvolněný exekutorský úřad vázán. Odmítnout tento návrh může žalovaný dle názoru soudu pouze v případě, že navržený kandidát nesplňuje požadavky vymezené v § 9 exekutorského řádu a dále v případě, že se nejedná úspěšného účastníka výběrového řízení. Pouze tyto podmínky je žalovaný oprávněn v řízení o návrhu na jmenování exekutora zkoumat. V projednávaném případě byly všechny podmínky nezbytné ke jmenování Mgr. Ing. M. Š. splněny a žalovanému tak ve jmenování této osoby nic nebránilo.
39. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že žalobce nebyl účastníkem řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu o návrhu Exekutorské komory na jmenování exekutora do uvolněného exekutorského úřadu. Žalovaný tak nepochybil, když rozklad žalobce podle § 152 odst. 5 ve spojení s § 92 odst. 1 správního řádu zamítl.
40. Odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2006, č. j. 4 Aps 3/2005-35 nepovažuje soud za relevantní, a to s ohledem na odlišnou skutkovou situaci. V řízení vedeném u Nejvyššího správního soudu byla projednávána žaloba osoby (kandidáta), která byla příslušným orgánem (Vládou) navržena na funkci soudce, nikoliv tedy žaloba osoby, která navržena na dotčenou funkci nebyla. Závěry učiněné Nejvyšším správním soudem tedy nelze vztáhnout na projednávaný případ.
41. Stejně tak není pro projednávaný případ relevantní rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 12. 2014, č. j. 6 As 226/2014-29. V tomto případě se Nejvyšší správní soud zabýval možnostmi zrušení ustanovené myslivecké stráže, tedy naprosto odlišnou skutkovou situací. Ani v tomto případě tak nelze toto rozhodnutí použít na projednávaný případ.

42. Pokud jde o poukazy žalobce na předchozí rozhodnutí zdejšího soudu, a to usnesení ze dne 19. 5. 2016, č. j. 5 A 48/2016-24, a ze dne 15. 8. 2018, č. j. 5 A 80/2016-26, soud konstatuje, že předložil řádně odůvodněný konkurenční úsudek k zastávaným názorům. Nadto odůvodnění usnesení ze dne 15. 8. 2018, č. j. 5 A 80/2016-26, se blíže nezabývalo otázkou účastenství v řízení o jmenování soudního exekutora. Rovněž pak toto usnesení neobsahuje ani bližší zdůvodnění závěru, podle kterého jím byl žalobce dotčen na svých právech. Za uvedeného stavu věci nelze odlišný názor odpovídajícím způsobem ospravedlnit.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

43. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
44. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 15. dubna 2021

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.